

Η διακονία του Θείου Λόγου στην Γ΄ Ιερατική Σύναξη της Ιεράς Μητρόπολης Δημητριάδος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Η 3η Γενική Ιερατική Σύναξη της Ιεράς Μητρόπολης Δημητριάδος, για το τρέχον Ιεραποστολικό έτος, πραγματοποιήθηκε σήμερα στο Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, υπό την προεδρία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ιγνατίου. Κεντρικό θέμα της Συνάξεως ήταν «Το Μυστήριο του Λόγου».

Πρώτος ομιλητής ήταν ο Αρχιμανδρίτης Νεκτάριος Καρσιώτης, Ιεροκήρυκας του Καθεδρικού Ναού Αθηνών, με θέμα «Προετοιμασία του Θείου Κηρύγματος – Πρακτικές οδηγίες». Ο ομιλητής τόνισε ότι είναι γεγονός μεγάλης σπουδαιότητας ότι η Εκκλησία ζει από την τράπεζα της Θείας Ευχαριστίας, που είναι το κέντρο και ο πυρήνας της, αλλά και από την τράπεζα του Θείου λόγου. Γι' αυτό, ο κήρυκας του Θείου λόγου οφείλει να ετοιμάζεται διαρκώς, για να ανταποκρίνεται αισίως στην υψηλή του αποστολή.

Πιο συγκεκριμένα, πρέπει να ζει μέσα στο κλίμα της **ορθοδόξου πνευματικότητας**, να αγωνίζεται να αποκτήσει “ομοήθειαν Θεού” (Ιγνάτιος ο Θεοφόρος) και να καταρτίζεται συνεχώς με την μελέτη αξιόλογων βιβλίων, την

ακρόαση καλών ομιλητών και την κατανόηση των ποικίλων δυσκολιών των ενοριτών του, ώστε να μπορεί να τους φανεί αρωγός με έργα και λόγια. Είναι σημαντικό ο κήρυκας να αναπτύσσει την ομιλία του βάσει ενός σχεδιαγράμματος.

Επίσης, **χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή στο θέμα της χρονικής διάρκειας του κηρύγματος, που δεν πρέπει να ξεπερνά τα 12 λεπτά.** Βασική προϋπόθεση για την επιτυχία του κηρύγματος είναι η καλή γνώση της Αγίας Γραφής, και ιδίως της περικοπής που θα αναλύσουμε. Χρειάζεται απλότητα στην διαπραγμάτευση του θέματος, προσαρμογή στο μορφωτικό επίπεδο των ακροατών μας και αποφυγή της τάσεως για υπερανάλυση.

Καλό είναι να αφήνουμε περιθώριο να επεξεργάζονται οι πιστοί το κήρυγμα, να σκέπτονται γύρω από αυτό και να προβληματίζονται. Στην εποχή μας, η οποία κατακλύζεται από εικόνες, μηνύματα, ακατάσχετη φλυαρία και, όχι σπάνια, από ψευδή πληροφόρηση, εμείς οφείλουμε να κρατούμε το μέτρο και την αλήθεια και **το κήρυγμά μας να είναι χριστοκεντρικό, αγιογραφικό, μυσταγωγικό, πατερικό, σαφές και συγκεκριμένο και, βεβαίως, παρακλητικό...** Η γλώσσα του κηρύγματος πρέπει να είναι απλή και κατανοητή και το ύφος ανάλογο.

Επόμενος ομιλητής ήταν ο **Πρωτ. Θωμάς Χρυσικός**, Προϊστάμενος του Ιερού Ναού Αγίας Ειρήνης Αιόλου, με θέμα «**Σύγχρονες προκλήσεις του Θείου Κηρύγματος - Το κήρυγμα στην εποχή μας**».

Ομιλητής επεσήμανε ότι είναι ανάγκη της εποχής η επαναδιατύπωση του κηρύγματος με την εξεύρεση γλωσσικών γεφυρών επικοινωνίας με τον λαό, γιατί είναι ευθύνη ποιμαντικής μας αγωνίας η απάντηση της Εκκλησίας στα ερωτήματα του κόσμου. Τόνισε, επίσης, την ανάγκη να διακρίνουμε τις προκλήσεις της πονηρίας και το κήρυγμα να γίνεται ο δρόμος επιστροφής από τους πειρασμούς και όχι ποιμαντική αυτάρκεια.

Ο π. Θωμάς αναφέρθηκε στον παρακλητικό χαρακτήρα του κηρύγματος, για την ενδυνάμωση του λαού, μέσα από το οποίο πρέπει να μαρτυρείται, εν βιώματι, η Αναστάσιμη αλήθεια και να καθίσταται διακριτός ο λόγος του Θεού. Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στην αδυναμία του σύγχρονου ανθρώπου να κατανοήσει την έννοια της αμαρτίας, γι' αυτό την αρνείται. Η **λογική του δικαιωματισμού** αντιδρά σε κάθε απόπειρα ελέγχου των ανθρωπίνων επιλογών. Όμως, τις διαδρομές της **ανθρώπινης ελευθερίας** δεν τις κλείνει κανείς άλλος από την συνείδηση της **προσωπικής μετανοίας**.

Κατά τον ομιλητή, η Εκκλησία δεν αποκλείει, παρά μόνον δείχνει το πρόσωπο του Χρηστού. Γι' αυτό, το έργο μας δεν συνίσταται στην αστυνόμευση του ανθρώπινου ήθους, αλλά στην πατρότητα. Για να επιστρέψει ο αμαρτωλός πρέπει να πειστεί ότι θα βρει την εικόνα του στοργικού πατέρα εγκατεστημένη μέσα του. Ο άνθρωπος αμαρτάνει όταν γνωρίζει έναντι Ποίου αμαρτάνει.

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του, ο π. Θωμάς παρατήρησε ότι το κήρυγμα οφείλει, με διάκριση, να οδηγεί στην συναίσθηση της αμαρτίας, διότι μόνον έτσι μπορούμε να ομιλούμε για μετάνοια. Η Εκκλησία δεν λειτουργεί ενοχικά. **Οι Ιεροί Κανόνες δεν συνιστούν τιμωρητικό Δίκαιο.** Στόχος τους είναι η θεραπευτική παρέμβαση της Χάριτος του Αγίου Πνεύματος.

Κλείνοντας την ομιλία του, επεσήμανε ότι το κήρυγμα οφείλει να υπογραμμίζει την προοπτική της εν Χριστώ σωτηρίας. Ο Χριστός είναι το πρόσωπο έναντι του Οποίου ο άνθρωπος ξαναβρίσκει το πρόσωπό του. Αυτός μπορεί ν' ακολουθήσει φιλόανθρωπα την πορεία της ανθρώπινης φύσης προς τον θάνατο. Την πήρε πάνω Του, υποτασσόμενος στην ανάγκη της. Διήλθε μαζί της τον θάνατο Αναστάσιμα, για να παραδώσει σε εμάς την ζωή, όταν έλθει η ώρα της συνάντησης με τον θάνατο.

Ακολούθησε διάλογος και η σύνοψη των συμπερασμάτων από τον Σεβασμιώτατο κ. Ιγνάτιο.